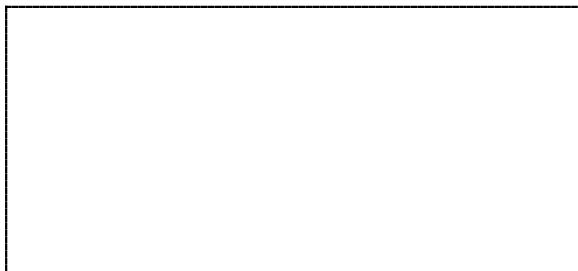

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niet in januari en augustus)

63ste jaargang nr. 3 - april 2019

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be
Facebook: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Kerkebouw en Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE41 0000 1657 8310**, **BIC: BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149**, **BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

In het lijdensverhaal volgens Marcus komen we een merkwaardige gestalte tegen, die bij de andere evangelisten ontbreekt: een nameloze jongeman zonder kleren die wegvlucht bij de arrestatie van zijn Heer. Is het Marcus zelf? Of is het een zinnebeeld van alle leerlingen van vroeger en van nu, alle mensen die vol goede bedoelingen begonnen zijn om Jezus te volgen, geboeid door wat Hij zegt, geïntrigeerd door wat Hij doet - maar die het niet langer volhouden, als ze voor de keus worden gesteld Hem ook te volgen in Zijn lijden en sterven.

Je probeert wel trouw te blijven, maar als ze je kleren vastgrijpen en je er niet meer in slaagt je los te trekken, raak je toch in paniek. Je ziet kans je kleren uit te doen en je maakt dat je wekomt, wèg van de dreiging, wèg van de dood, waarheen kan niet schelen, als het maar veilig is. En als je tenslotte buiten adem weer wat tot rust komt, is daar alleen nog de schaamte. Nee, niet omdat je in je ondergoed loopt of wat daarvoor moet doorgaan, maar omdat je het niet hebt kunnen volbrengen. Geen held ben je, geen materiaal voor generaal of minister in Gods koninkrijk, maar een zwakkeling, een mislukkeling, een opgever, een trouweloze vriend. Net als al die anderen die Jezus in de steek lieten.

Zo gaat Hij alleen naar Zijn dood. Zelfs God daalt niet af om Hem te redden, ook al had Jezus steeds de mond vol van Zijn liefde en trouw. Als zo de wereld in elkaar zit, als steeds de zwakken een speelbal zullen zijn van de machtigen, wat voor zin heeft het dan nog om het Pesachfeest te vieren, de oude verhalen te lezen van uitredding en vrijheid, van de dood die de deur van Gods kinderen voorbijgaat?

Maar het verhaal is nog niet uit. Onze jongeman zal nog eenmaal terugkeren, één hoofdstuk verderop, in het verhaal van het lege graf. En dit keer heeft hij wèl kleren aan, een helder wit gewaad. Hij is het die aan de treurende vrouwen het goede nieuws mag aanzeggen, dat de Heer is opgewekt. Zo goed als voor Jezus de dood niet het einde is, zo heeft voor Zijn volgelingen het falen, de zonde, de ontrouw niet het laatste woord. In de kruisdood van het Lam wordt dat alles van ons afgenomen en onze schaamte, onze naaktheid wordt overkleed met de verzoening in Gods naam, een helder wit gewaad, een nieuw bestaan, een leven waar de dood geen vat meer op heeft. Zo mogen wij in het leven staan, als mensen bevrijd van de overmacht van zonde en dood, ontkomen aan het land van angst en duisternis en geroepen om het goede nieuws van Gods verzoening aan heel de wereld bekend te maken.

JHB

Kerkraad

We begonnen deze vergadering iets vroeger omdat we een uurtje samen zaten met de beheerraad. Voor de aanvang lazen we uit de bijbel, Lucas 7 de verzen 1 - 10. Na het gebed en de verwelkoming begonnen we aan de vergadering. Het samen vergaderen van beide raden gebeurt éénmaal per jaar om te bespreken wat er zoal moet gebeuren aan eventuele werken, onderhoud aan het gebouw, dit kunnen schilderwerken zijn, kleine aanpassingen, of verbeteringen van bestaande toestanden. We bespraken ook de diverse noodzakelijke verzekeringen en keken na of deze nog up to date waren. Het belangrijkste onderwerp op deze vergadering was evenwel het financiële luik van onze kerk. De begroting en de rekeningen, de inkomsten en uitgaven, en verantwoording tegenover de stad. Na het afsluiten van deze vergadering verlieten de leden van de beheerraad de vergadering en begonnen wij aan onze kerkraadsvergadering.

Het eerste puntje was de goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering (11 februari). We overlopen de agenda punten en keken of er nog iets moest worden toegevoegd. We namen de correspondentie door en begonnen daarna aan de themata. We keken naar de komende zondagen van de maand. Het puntje vluchtelingen komt elke vergadering aan bod. We evalueerden de bezoeken aan de ouderen van de kerk. We hadden het over de kindernevendienst en het Paasproject. We hadden met Mechelen Zuid afgesproken 2 maal per jaar samen te vergaderen, deze werd vastgelegd voor de volgende kerkraadsvergadering op maandag 1 april. We vergaderen dan ongeveer een uurtje samen om te praten over de dingen die we samen kunnen doen - de agenda punten voor deze vergadering werden opgesteld.

Het jaarplan 2019 is zo goed als compleet, één zondag staat nog open, maar dat komt, zoals elk jaar wel in orde. De kerkraadsverkiezingen houden we op 5 mei, we hebben enkele personen gevraagd of zij zich kandidaat willen stellen. Bevestiging van de nieuwe kerkraadsleden gebeurt op 26 mei. We hadden het over onze Facebook pagina, Matheus Younan zorgt hiervoor. We hadden het ook over het 175 jarig bestaan van onze kerk, we vieren dit op zondag 1 december in een namiddag dienst, er werd ook uitgekeken waar we de receptie kunnen houden, enkele locaties werden genoemd. We hadden het over het kerkblad dat verschijnt op 65 exemplaren en over de eerste zondagen van de maand tot juli. Over de on line gebedsdienst, we zetten de basistekst op Facebook met een woordje uitleg en wachten de eventuele reacties af. Pinksterzondag = 9 juni = ook belijdeniszondag, in de dienst van 10 uur doen 2 jongeren belijdenis van hun geloof, een

mooi moment voor beide jongeren, Ben en Jonathan, ook voor onze gemeente; we vieren dan ook samen het Heilig Avondmaal. We spraken nog over de Open Kerkdagen op 1 en 2 juni, over ProFest op 30 mei in Gent (zie artikel in ons Kerkblad van maart).

Als laatste hadden we het over de verslagen van Kindernevendienst, Belijdenis, Senioren, Diaconaat, Zending, Pastoraat en Groot Kerkverband (district ABL). De agendapunten voor de volgende vergadering werden opgesteld, vergadering die we houden op maandag 1 april om 19.30 uur, eerst met MZ, daarna gaan wij verder met onze vergadering. Na de rondvraag sluiten we de vergadering met een avondlied.

Georges

Goede Vrijdag

Naar aanleiding van het gesprek op de gemeentevergadering heeft de kerkenraad besloten om alsnog in te gaan op het aanbod van de Zandpoortkerk om samen op Goede Vrijdag het Avondmaal te vieren. De dienst zal plaatsvinden in de Zandpoortkerk en begint om 19u30.

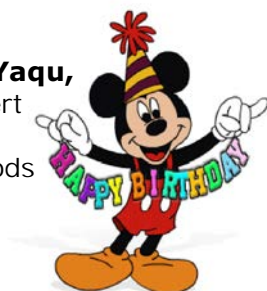
Samenstelling kerkenraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Mani Kanza	0489 - 86 38 41
	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Verjaardagen

In april hebben we maar één jarige en dat is **Dalin Yaqu**, echtgenote van Fahmi Maghi die haar verjaardag viert op **26 april**.

We wensen deze jarige een fijne verjaardag en Gods rijke zegen toe!

Agenda

01 april	(Gezamenlijke) Kerkenraad, 19u30 Kerkzaal
02 april	Belijdeniscatechese, 20u Kerkzaal
08 april	Bijbelavond, 20.00 Kerkzaal
11 april	Seniorenmiddag, 14u30 Kerkzaal
23 april	Gez. gespreksgroep, 19.30 Zandpoortkerk
25 april	Bijbelmiddag, 14.30 Kerkzaal

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 07 april organist: T. de Jong
ds. J. Brouwer 2° collecte: Faculteit Brussel

zondag 14 april organist: E. Poncin
ds. T. Veldhuizen 2° collecte: Zending

vrijdag 19 april
ds. S. Gradl / ds. J. Brouwer

**Goede Vrijdag, Gez. Dienst met Avondmaalsviering,
19u30 in de Zandpoortkerk (Zandpoortvest 27)**

zondag 21 april organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer 2° collecte: Kerkblad
Eerste Paasdag

zondag 28 april organist: T. de Jong
ds. J. Brouwer 2° collecte: Synodale Kas

zondag 05 mei organist: T. de Jong
ds. J. Brouwer 2° collecte: Faculteit Brussel

Rooster

Kindernevendienst Lector

07/04	Hanne	Henriëtte
14/04	Matheus	Xavier
21/04	Hermien	Chris
28/04	Wibe	Jelle
05/05	Guyny	Godelieve

Bij verhindering graag zelf ruilen, daarna doorgeven aan ds. Brouwer.

Kerkenraadsverkiezingen

Dit jaar komen Geert Van Cammeren en Mani Kanza aan het eind van hun mandaat. Geert stelt zich opnieuw verkiesbaar, Mani niet. De kerkenraad draagt nu Xavier Van Lierde aan u voor om haar plaats in de kerkenraad in te nemen. De verkiezingen worden gehouden op zondag 5 mei, direct na de dienst.

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen, maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. bij elke uitgave van ons kerkblad tracht ik een vertelling of gedicht te brengen.

Op bladzijde 214 staat het volgende van Piet van Midden, naar Psalm 79.

Een puinhoop, God,
dat is er van geworden.
Als ik terugblik op mijn leven
krijg ik een brok in mijn keel.
Het stelt niets meer voor,
niets staat meer overeind.
Ik heb geen mens meer,
alleen vijanden.
En ik ben niemand,
een lachertje ben ik.

Waarom heb ik dit te danken?
En hoe zit dat met u?
Kan ik wel op u rekenen
of rekent u mij af
op wat er vroeger mis ging ?

Jeuken uw handen nooit eens
om ze op hun gezicht te slaan,
de mensen
die voortdurend de gek steken
met mij
en met u?
Komt u daar nooit op terug?

God, ik zou het liefst zingen
zoals vroeger,
'de Heer is mijn Herder'.
Maar die brokken, God,
ik kom er niet overheen.
Ik kan niet zingen
met een brok in mijn keel.

Uitgekozen door Georges

De man voor wie België te klein was (deel I)

Beste lezers en lezeressen, uit mijn kinderjaren herinner ik mij nog het oude, nu afgebroken gemeentehuis van mijn dorp Kortenberg, dat op de hoek stond van de Leuvensesteenweg en de Lodewijk Maesstraat. Om het gemeentehuis in te gaan, moest je eerst een aantal trappen op en dan kwam je in een portaal waar aan de rechterkant een plaat hing ter gedachtenis van een zekere Jan Baptist Buelens (1860-1895), met het opschrift "gestorven voor de beschaving". De man was een Congo-pionier, in 1895 als schrijnwerker in dienst gegaan van de spoormaatschappij "Compagnie du Chemin de Fer du Congo" en reeds op 28 oktober 1895 geveld door het moorddadige Congolese klimaat. Van 1890 tot 1898 werd de spoorlijn van Matadi naar Leopoldstad aangelegd onder leiding van generaal Albert Thys (1849-1915), een vertrouweling van Leopold II, Koning der Belgen en Soeverein van de Congo Vrijstaat.

Leopold II is vandaag erg omstreden, maar blijkens mijn oude Artis Historia prentenboek over de geschiedenis van België, getiteld "s' Lands Glorie", is dat niet nieuw: "Leopold II, de "imperiale koning", stierf op 17 december 1909 (...) onbegrepen en gehegeld door een kleinzielig volk dat hij verheven en gered had. 'Twintig jaar na mijn dood zal men mij recht laten wedervaren', zei hij. Inderdaad, twintig jaar na zijn dood werd zijn standbeeld in Brussel opgericht". Die twintig jaar waren

overigens een overschatting, want het ruitersstandbeeld op het Brusselse Troonplein werd reeds op 15 november 1926 ingehuldigd, dus 17 jaar na 's konings dood.

Zonder twijfel is Leopold II van al onze koningen sedert 1830 degene die het meest zijn stempel op de geschiedenis heeft gedrukt. Nochtans heb ik in mijn schooltijd bijna niks over hem geleerd, behalve "dat hij Congo aan België had geschonken". Hoe het kwam dat hij Congo aan België kon schenken vertelde niemand ons en als kind vroegen we ons dat niet af.

Om meer te weten te komen over onze tweede vorst, heb ik de voorbije maand heel wat over hem gelezen. Ik moet onmiddellijk zeggen, dat hij op mij de indruk maakt van een sluwe vos en een manipulator zonder scrupules, tegelijk een schurk en een genie. Leopold aarzelde niet om de Belgische diplomatie in te zetten voor persoonlijke commerciële belangen en om ministers af te dreigen als hij zijn zin niet kreeg. Wie hem tegenwerkte moest zijn wraak vrezen: toen Baron Chazal, die lange tijd minister van Oorlog was geweest, zich terugtrok in het zuiden van Frankrijk, zorgde Leopold er hoogst persoonlijk voor dat hem door de Belgische staat geen pensioen meer werd uitbetaald omdat hij hem ooit had weerstaan in een onbelangrijke defensiekwestie. Leopold II was een werkbeest met een onblusbare energie, die zich wist te omringen met de briljantste, meest ambitieuze en minst onkreukbare jonge mannen uit het diplomatenkorps, de ambtenarij en het leger. Zijn brein produceerde een constante stroom van nieuwe ideeën. Met het diplomatenkorps als wereldwijd netwerk van handelsagenten, verdiende Leopold als kroonprins een fortuin, dat door zijn vertrouweling kapitein Adrien Goffinet in geheime vennootschappen werd afgeschermd van al te nieuwsgierige ogen. Zijn zuster Charlotte (1840-1927) werd krankzinnig na een mislukt avontuur als keizerin van Mexico (1864-1867) en haar fortuin keerde terug naar België, in de handen waar het volgens Leopold behoorde: die van hemzelf. Hoewel dit illegaal was, gebruikte hij haar geld voor zijn eigen zakelijke belangen en voor zwaar speculatieve investeringen. Misschien komt Leopold in dit artikel niet sympathiek over, maar ik probeer objectief te zijn en in alle eerlijkheid, ik heb nergens iets kunnen ontdekken dat deze man ooit onbaatzuchtig zou hebben gedaan voor enig medemens. Nee, ook niet de schenking van Congo, waarover later meer.

Belangrijk om weten is dat Leopold reeds in zijn tijd als kroonprins de Belgische grenzen veel te benauwd vond. In 1854 beraamde hij een plan om Nederland binnen te vallen. Kroonprins Leopold hoopte dat na een Belgische inval de Nederlandse katholieken in opstand zouden komen en dat na een Nederlandse nederlaag België de zuidelijke

provincies Zeeland, Noord-Brabant en Nederlands Limburg zou kunnen aanhechten. Daar bovenop was het de bedoeling toegang te krijgen tot de Nederlandse kolonies (toen al!). Uiteindelijk ging het plan niet door omdat Leopold I, die zijn zoon wantrouwde, ertegen was, en omdat Frankrijk het niet wilde steunen. Kroonprins Leopold reisde veel en bezocht verscheidene kolonies. Hij was onder de indruk van het Nederlandse model, dat erin bestond dat de bevolking op Java gedwongen werd een deel (20 %) van haar gronden te gebruiken voor de teelt van producten (vooral koffie) voor de Europese markt (*).

Op 22 augustus 1853 trouwde de toenmalige kroonprins met de Oostenrijkse prinses Marie Henriette (1836-1902, ook Maria Hendrika genoemd). Zij schonk hem vier kinderen, namelijk Louise (1858-1924), Leopold (1859-1869), Stefanie (1864-1945) en Clementine (1872-1955). In de zomer van 1868 viel de kleine Leopold in het park van Laken in een vijver, liep daarbij een longontsteking op gevolgd door complicaties en stierf op 22 januari 1869. Het was voor Leopold II, die in 1865 koning was geworden, een persoonlijke tragedie en de begrafenis van zijn zoon was de enigste gelegenheid waarbij hij ooit in het openbaar weende. Nadat hij jaren zijn seksuele aandacht op andere vrouwen had gericht, keerde koning Leopold in 1871 terug naar de koningin, bij wie hij een kind verwekte dat helaas bij de geboorte opnieuw een meisje bleek te zijn. Marie Henriette mocht nog zoveel jammeren "dat men toch niks kon doen aan de wil van God", Leopold was woedend en koesterde de rest van zijn leven een wrok tegen zijn vrouw en dochters. De koningin trok zich met een deel van de hofhouding terug in Spa, waar ze in 1902 stierf. Leopold woonde de begrafenis bij, vergezeld door zijn minnares Blanche Delacroix.

Leopolds seksuele appetijt was onverzadigbaar en hij was een frequent bezoeker van Parijse nachtclubs waar dure prostituees hun vleselijke diensten aanboden. De koning had minnaressen in Nice zowel als in Brussel. In Parijs bezat hij op de Avenue d'Eylau een appartement dat via een geheime deur met een aanpalend appartement was verbonden, waarlangs zijn dienaren meisjes konden aanvoeren. In 1895 vond er een orgie plaats die 10 dagen en 10 nachten duurde! Niettemin, schrijft één van zijn biografen, belemmerde Leopolds intense seksleven nooit zijn werkrouetine. Leopold was een goede vriend van de Franse president Félix Faure (1841-1899), die stierf aan een hartaanval terwijl zijn minnares het model Marguerite Steinheil hem oraal bevredigde. Dit zou Leopold nooit kunnen gebeuren, aldus de commentaar van zijn schoonzuster, hij had namelijk geen hart... Het punt hier is niet de dood van president Faure, wel de opmerking van Leopolds schoonzuster.

In 1900 begon de toen 65-jarige Leopold een affaire met de 17-jarige Franse prostituee Blanche Delacroix (1883-1948), met wie hij op zijn

sterfbed zou trouwen. Hij spendeerde aan haar een fortuin. Blanche baarde de oude vorst twee zonen, die echter van de troonopvolging waren uitgesloten. Leopolds liefdesleven wekte verontwaardiging, maar daar trok hij zich niks van aan. Tegen het einde van zijn leven werd hij door het volk gehaat en zijn begrafenisstoet werd zelfs uitgeweid. Tijdens zijn leven waren onder impuls van Leopold in België tal van gebouwen opgericht, waarvan vele nog bestaan. Enkele van de bekendste zijn het Brusselse "Justitiepaleis", waarvoor een hele woonwijk werd afgebroken, het Museum van Tervuren en de Heilig Hart Basiliek van Koekelberg.

Leopold was in Parijs onder de indruk van de Sacré Coeur op de Montmartre en hij wilde in Brussel ook zo'n kerk. In Koekelberg begon de bouw van de basiliek in 1905 en ze raakte gereed in 1970, dat is 61 jaar na 's konings dood. De aanleiding was de 75e verjaardag van de Belgische onafhankelijkheid en Leopolds drijfveer was wellicht eerder zucht naar prestige dan echte godsvrucht, want een religieus man was hij niet. Het katholicisme was voor zijn vader Leopold I nuttig geweest als cement voor de Belgische natie, voor Leopold II (net als voor zijn neef Albert I en diens zoon Leopold III) was het slechts ceremonieel, niet iets waaruit hij spirituele of morele lessen moest trekken.

Meer nog dan omwille van zijn bouwwerken echter, blijft Leopold II in ieders herinnering voortleven als de stichter van de Congo Vrijstaat, de voorloper van het latere Belgisch Congo en de huidige Democratische Republiek Congo. Leopold droomde jarenlang van een kolonie, maar noch de Belgische bevolking, noch de regering waren in zijn plannen geïnteresseerd. De koning liet zich daardoor niet tegenhouden en hij begon sluw en geduldig te werken aan zijn op het eerste zicht waanzinnige project van een eenmanskolonie in het laatste gebied "waar het licht van de beschaving de duisternis nog niet had doorboord": Centraal Afrika. In 1876 riep hij in Brussel een conferentie bijeen over Afrika, waarop bekende exploratoren en wetenschappers werden uitgenodigd. Leopold betaalde al de kosten van de deelnemers en logeerde hen in de luxueuze omgeving van het koninklijk paleis. De conferentie mondde uit in de oprichting van de "Association Internationale Africaine", die medische en wetenschappelijke stations moest oprichten in de bekkens van de Congo- en Lualaba-rivieren. Koning Leopold, die zo overtuigend pleitte tegen de slavernij en die de beschaving wilde verspreiden, werd overvloedig geprezen om zijn filantropie. Bijna niemand kende zijn ware bedoelingen. De rest is geschiedenis: Leopold wist de ontdekkingsreiziger Henry Morton Stanley (1841-1904) te rekruteren, de "Association Internationale Africaine" werd opgevolgd door een "Comité d'Etudes du Haut Congo" en later door de "Association Internationale du Congo", verenigingen

waartussen bij de buitenwereld nogal wat (opzettelijk aangewakkerde) verwarring bestond en waarachter koning Leopold zich verschool. Van 15 november 1884 tot 26 februari 1885 vond dan de Koloniale Conferentie van Berlijn plaats. Door de grote mogendheden tegen mekaar uit te spelen, wist de "Association Internationale du Congo" (dus eigenlijk Leopold) de soevereiniteit te verwerven over een onmetelijk gebied in Midden-Afrika, 80 maal zo groot als België. Op 28 april 1885 gaf de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers Leopold toestemming staatshoofd te worden van de nieuw gestichte staat in Afrika en op 30 april daarop stemde ook de Senaat hiermee in. Telkens weerklonk na de stemming "Vive le Roi!". Op 1 augustus 1885 vormde Leopold de "Association Internationale du Congo" om tot de "Etat indépendant du Congo" (Onafhankelijke Congostaat of Congo Vrijstaat).

's Konings grote, tientallen jaren gekoesterde ambitie was werkelijkheid geworden: zijn kolonie was een feit. Maar Leopolds droom zou voor de "inlanders" van Congo ontaarden in een nachtmerrie met ontelbare doden tot gevolg. Gestorven voor de beschaving?

Hugo Wilmaerts

Bronnen:

Nederlandse, Franse en Engelse Wikipedia

"Kinderen van de kolonie": televisieserie op Canvas (einde 2018)

Zoeklicht (informatieblad van de gemeente Kortenberg)

A Throne in Brussels (Paul Belien)

's Lands Glorie (Artis-Historia-reeks)

La religion des rois des belges (Centre d'action laïque)

(*) Noot:

Cultuurstelsel in Nederlands Indië (= het huidige Indonesië): door het in 1830 geïntroduceerde systeem waarbij 20 % van de gronden verplicht bestemd werden voor uitvoergewassen, werd de kolonie enorm winstgevend voor Nederland. De producten werden naar Nederland gevoerd en daar verkocht door de "Nederlandsche Handel-Maatschappij", opgericht door Willem I in 1824 (hij was ook de grootste aandeelhouder). In Nederlands Indië veroorzaakte het "cultuurstelsel" na een mislukte rijstogst hongersnood en armoede. In het Nederlandse parlement nam dominee Wolter Robert van Hoëvell het na 1848 op voor de inlanders en Edward Douwes Dekker klaagde het cultuurstelsel aan in zijn roman "Max Havelaar" (1860).

Een polyvalente zaal voor Kirinda

Terwijl in 2018 en 2019 alle aandacht van onze zustergemeenschap van de Église Presbytérienne au Rwanda naar de bouw van een Herdenkingsmonument voor de slachtoffers van de genocide in 1994 ging, kijken ze met hun volgende project resoluut naar de toekomst. Ze vatten namelijk de bouw van een polyvalente zaal aan.

Aan de gemeenten van het district ABL, vanwege de Jumelage-werkgroep ABL-Kirinda een warme oproep om solidaire steun voor dit project!

Presbytery Kirinda is een groot, maar nog recent kerk-district, pas in 2014 ingesteld door de synode van de Eglise Présbytérienne au Rwanda. De Presbytery Kirinda is gelegen in het district Karondi in de West-Provincie.

Kirinda kent maar liefst twintig gemeenten, met inbegrip van 25 scholen, twee gezondheidscentra, een ziekenhuis en vier projecten, opgezet in vier gemeenten met steun van de internationale gemeenschap.

Drie jaar geleden maakten we een brochure om onze jumelagepartners in Kirinda voor te stellen en we herinneren ons nog uit het voorgestelde materiaal dat er binnen het kader van de Presbytery Kirinda een uitgebreid gamma van gemeenschapsactiviteiten bestaat, op het niveau van de parochies, maar ook in de vorm van huiskerken waar een aantal families bijeenkomen, en natuurlijk op het niveau van het kerkdistrict: vieringen, Bijbelleesgroepen, koren, jongerencomités, vrouwengroepen, maar ook sociaal-economische projecten voor het

materiële welzijn van de gemeenschap. Het gaat hier wel degelijk over duizenden gelovigen. Wij, in het district ABL van de VPKB, kunnen alleen maar dromen van zo'n rijkdom in gemeenschapsleven!

De Presbytery Kirinda ligt in een afgelegen regio van Rwanda, moeilijk bereikbaar, met een bevolking die leeft of eerder overleeft van familiale landbouw. Dit betekent ook dat de Presbytery Kirinda het financieel moeilijk heeft en in dat opzicht veel armer is dan wij.

Ze hebben, ook met onze materiële steun, reeds een klein gemeenschapscentrum gebouwd met vijf kamers, één zaal voor een dertigtal mensen en een kleine slaapzaal. Hun plan is nu om een grotere zaal te bouwen, toegankelijk voor een honderdtal personen. In die zaal kunnen dan hun jaarlijkse synode die een honderdtal afgevaardigden telt, de vorming van de diakenen en het jeugdkamp van de Presbytery doorgaan.

Hun opzet is ook om de kleine zaal om te vormen tot kamers zodat ze een echt vormings- en vergadercentrum tot hun beschikking hebben, dat ze ook aan andere instanties of individuele gegadigden kunnen verhuren voor feesten, vergaderingen of cursussen.

De bedoeling is dus dat de polyvalente zaal het bestaande, ondermaatse centrum verrijkt tot een echt gemeenschapscentrum van de Presbytery Kirinda én dat het ook een vergader- en vormingscentrum ten dienste van anderen in het district wordt.

De totale kost van dit project wordt momenteel door Kirinda geschat op € 45.000...

Omdat ze dat bedrag niet in één jaar kunnen mobiliseren, willen ze het over meerdere jaren uitvoeren.

De Jumelagewerkgroep ABL-Kirinda wil met dit artikel een warme oproep aan de gemeenten van ons district richten om dit project te ondersteunen. Uiteraard zal onze zustergemeenschap dit project uitvoeren, beetje bij beetje en uit eigen middelen... Maar het zou toch mooi zijn, als we hen als zustergemeenschap een steuntje in de rug konden geven en met onze eigen kleine middelen vanuit collectes voor Kirinda, waarvan er twee per jaar zijn voorzien, een solidaire bijdrage aan dit waardevol project konden leveren!

Namens de Jumelagewerkgroep ABL-Kirinda,

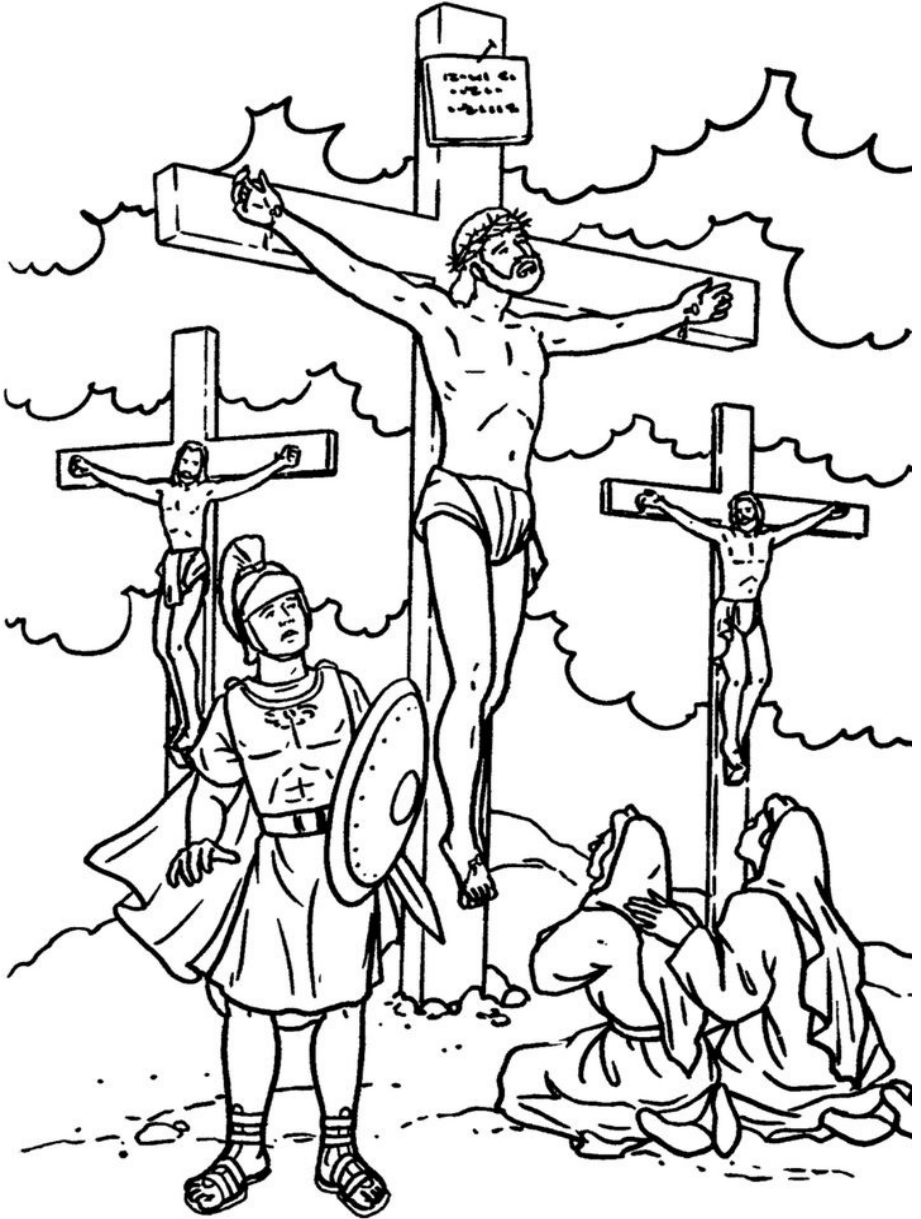
Karin Debroey

Via dolorosa

Hier, op deze weg, heeft mijn Heiland gelopen,
omstuw'd door de mensen, maar doodlijk alleen;
hier schreeuwden de kijkers, de monden wijd open
de harten gesloten. Hier klonk het geweën
van vrouwen, uit deernis met Hem, Die hun Vriend was,
gebonden en struikelend onder het kruis;
was dit de Beloofde? Was dit de Messias?
En ging zó de Zoon naar Zijn vaderlijk huis?
O weg vol van smarten - nu lopen er mensen
die nauwelijks denken aan wat er die dag
die vrijdag van angsten, van haat zonder grenzen,
met Jezus gebeurde. Gepraat en gelach
verdringen gevoelens. - Als eeuwen geleden
gaan mensen Uw Goddelijke liefde voorbij;
men plukt elke dag en men leeft bij het heden...
Ach Heer op Uw lijdensweg, wend U tot mij!

Ne! Benschop
uit de bundel: Zo zag ik Hem

Kruisiging

Jezus' dood schonk ons het leven.